

Dosarul nr. 3ra-992/22
2-19094641-01-3ra-27092022

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (jud. A. Roșca)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

2 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de Firma de Producție și Comerț „Valah” Societate cu Răspundere Limitată

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată a Firmei de Producție și Comerț „Valah” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Nord cu privire la anularea actelor administrative

împotriva deciziei din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Firma de Producție și Comerț „Valah” Societate cu Răspundere Limitată și cererea de alăturare la apel formulată de Societate cu Răspundere Limitată „Ecaterix” împotriva hotărârii din 27 mai 2021 a Judecătoriei Bălți sediul central

constată:

La 13 mai 2019, FPC „Valah” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal și Biroului Vamal Nord, terț SRL „Ecaterix” cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a invocat că la 17 februarie 2018, 6 august 2018, 23 august 2018 și 29 august 2018, SRL „Ecaterix” a importat din Polonia, țară membră a UE, marfa în baza declarațiilor vamale de import: 11701014005, 11701014008, 11701014409, 11701014410, 1170102154, 170112860.

A menționat că declarațiile vamale au fost validate de Biroul Vamal Nord, în așa mod fiind acceptată valoarea în vamă a mărfurilor.

A precizat că importatorul a achitat integral obligațiile vamale, mărfurile fiind puse în libera circulație. Circumstanțele invocate nu pot și nici nu sunt negate de către pârâți.

A comunicat că la 14 noiembrie 2018, în lipsa temeiurilor legale, Biroul Vamal Nord a întocmit un act de inspecție (informație ce se conține pe prima

pagina a actului) privind neacceptarea valorii în vamă a mărfurilor importate în baza declarațiilor vamale validate anterior.

La 28 noiembrie 2018, Biroul Vamal Nord a emis decizia de regularizare nr. 326, dispunându-se încasarea de la SRL „Ecaterix” a obligațiilor vamale calculate suplimentar, în mărime de 241 860,98 de lei, inclusiv penalitatea în mărime de 11 562,67 de lei.

La 12 februarie 2019, agentul constatator al Biroului Vamal Nord a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 195/2019, fără a specifica contravenientul în rubrica persoană juridică/persoană fizică, lipsind informația privind denumirea persoanei juridice sau numele și prenumele persoanei fizice. Din conținutul procesului-verbal rezultă că acesta putea fi întocmit atât în privința SRL „Ecaterix”, cât și în privința FPC „Valah” SRL, ambele societăți comerciale fiind indicate în textul actului de procedură.

La aceeași dată (12 februarie 2019), potrivit părții rezolutive a procesului-verbal a fost emisă o decizie asupra cazului de contravenție vamală, în care se conține informația doar privind „aplicarea sancțiunii materiale, conform: lit. b¹) alin. (1) art. 232 Cod vamal... Amendă în valoare de 60 % din valoarea obiectului contravenției 224 601 de lei... ceea ce constituie 134 760,60 de lei”.

A evidențiat că decizia nu conține informația care în baza normei imperative trebuia să se regăsească în mod obligatoriu în actul de procedură: despre contravenient, circumstanțele constatate la cercetarea cazului, articolul la care se face referire și care prevede răspunderea pentru contravenția vamală comisă, adică încadrarea juridică a faptei potrivit art. 231 Cod vamal.

La fel, a indicat reclamanta că, considerându-se vizată în cadrul procedurii contravenționale, a contestat cu cerere prealabilă/plângere actele autorității vamale: procesul-verbal și decizia asupra cazului contravențional. Plângerea a fost depusă în termenul stabilit de lege, la 22 februarie 2019, fiind înregistrată la Serviciul Vamal cu numărul de intrare 4747. În temeiul art. 277 alin. (1) Cod vamal, autoritatea vamală a prelungit cu 30 de zile termenul de examinare a plângerii.

Astfel, prin hotărârea Serviciului Vamal din 4 aprilie 2019, scrisoarea nr. 28/11-5565, plângerea FPC „Valah” SRL a fost respinsă, invocându-se că decizia contestată nu se modifică.

A considerat că actele contestate sunt neîntemeiate și ilegale, afectate de vicii fundamentale care se exprimă prin încălcarea drepturilor fundamentale garantate de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și de Constituția RM.

Cu referire la prevederile art. 64 alin. (4) Cod penal, a menționat că i-a fost aplicată o amendă în mărime de 134 760,60 de lei, ceea ce reprezintă cu circa 80 % mai mult decât limita minimă a amenzii penale care poate fi stabilită conform Codului penal unei persoane juridice. Așadar, sancțiunea aplicată este de natură penală.

În speță, autoritatea vamală a încălcat grav prevederile art. 234 Cod vamal, procesul-verbal fiind întocmit în baza Regulamentului, aprobat prin ordinul SV nr. 27-0 din 3 februarie 2016, care nu a fost publicat în Monitorul Oficial.

Prin derogare de la prevederile art. 443 alin. (1) lit. c) Cod contravențional, procesul-verbal nu conține informația privind denumirea persoanei juridice în privința căreia a fost întocmit actul de procedură.

Totodată, la caz, lipsește o decizie în sensul art. 268 Cod vamal. Decizia contestată contravine normei imperative, nu conține informația prevăzută la art. 268 alin. (5) lit. c), d), e), f) Cod vamal.

Astfel, decizia contestată nu conține cel puțin datele despre contravenient și circumstanțele constatate la cercetarea cazului. Mai mult, nu a fost indicată informația privind funcția, numele și prenumele colaboratorului vamal care a emis decizia. Or, modul de redactare a actului procedural denotă că decizia a fost adoptată de unul din adjuncții șefului Biroului Vamal Nord – persoană care nu poate fi identificată. A remarcat că înainte de inscripția „Tropoțel Igor, șef Birou Vamal Nord” este aplicată cu pixul o bară „/”.

A mai notat că aplicarea sancțiunii materiale în valoare de 60 % din valoarea obiectului contravenției a avut loc contrar prevederilor art. 232 alin. (1) lit. b¹) Cod vamal.

A accentuat că declarațiile vamale nr. 1170 I 14005 din 23 august 2018 și nr. 1170 I 14409 din 29 august 2018 au fost selectate pe culoarul roșu de control vamal cu efectuarea obligatorie a controlului documentar și fizic al mărfii.

Respectiv, sancțiunea aplicată prin decizia și hotărârea contestate nu este justificată.

A remarcat că în procesul de examinare a deciziei asupra cazului de contravenție vamală, Serviciul Vamal a ignorat în totalitate dispozițiile art. 276 Cod vamal, faptul că „necorespunderea concluziilor, expuse în decizie, circumstanțelor cazului” servește temei pentru anularea sau modificarea deciziei. Încălcarea dispozițiilor legale este evidentă, or decizia asupra cazului contravențional nici nu conține careva concluzii, actul de procedură fiind emis cu încălcarea art. 268 alin. (5) Cod vamal.

Prin urmare, în speță, atât procedura, cât și cercetarea au fost incomplete și unilaterale – temei prevăzut la art. 276 lit. a) Cod vamal pentru anularea sau modificarea deciziei privind aplicarea sancțiunii.

Autoritatea vamală a ignorat și dispozițiile art. 276 lit. c) Cod vamal, deoarece prezența încălcărilor serioase a cerințelor procedurale, cel puțin, a dispozițiilor art. 267 și 268 alin. (5) Cod vamal, cât și încălcarea drepturilor fundamentale garantate prin art. 6 & 3, 7 din CEDO, art. 1 din Primul Protocol adițional la CEDO a generat pentru Serviciul Vamal obligația de a oferi remedii efective, unicul mijloc adecvat constituind soluția de anulare a deciziei litigioase.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 232 alin. (1) lit. b¹), 234, 267, 268, 275, 276 Cod vamal, art. 3, 5, 16, 25 alin. (1) lit. b), 26 alin. (1) lit. a), c), 27 din Legea contenciosului administrativ.

A solicitat anularea hotărârii Serviciului Vamal nr. 28/11-5565 din 4 aprilie 2019 ca neîntemeiată și ilegală, anularea procesului-verbal și a deciziei Biroului Vamal Nord nr. 195/2019 din 12 februarie 2019.

Prin hotărârea din 27 mai 2021 a Judecătoriei Bălți sediul central, a fost respinsă cererea de chemare în judecată a FPC „Valah” SRL ca neîntemeiată.

La 18 iunie 2021, cu respectarea termenului prevăzut la art. 232 Cod administrativ, FPC „Valah” SRL a depus apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe.

La 22 noiembrie 2021, în temeiul art. 361 CPC, SRL „Ecaterix”, reprezentată de avocatul Angela Procopciuc a depus cerere de alăturare la apel.

Prin decizia din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă cererea de apel depusă de FPC „Valah” SRL și cererea de alăturare la apel formulată de SRL „Ecaterix” împotriva hotărârii din 27 mai 2021 a Judecătoriei Bălți sediul central.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia temeiniciei actelor emise de Serviciul Vamal al RM și Biroul Vamal Nord, întrucât reieșind din actele anexate la declarațiile vamale, invoice-urile prezentate de către FPC „Valah” SRL nu întrunesc condițiile necesare pentru a fi veridice și anume: marfa indicată în declarația vamală nu poate fi identificată în actele de însoțire a mărfii și în actele vamale de însoțire au fost indicate numărul de locuri total raportat la valoarea mărfii pentru bucată, indiferent ce volume are recipientul, adică recipientele de 0,25 kg, 05 kg, 1 kg, 1,2 kg, 1,7 kg, 1,9 kg, 5,7 kg, au același preț.

Astfel, riscul de prezentare a datelor eronate în invoice se confirmă prin folosirea datelor neveridice și neconfirmate prin acte, fapt care a dus la exonerarea parțială de drepturile de import.

Cu referire la prevederile pct. 41 și 44 din Regulamentul cu privire la activitatea brokerului vamal și a specialistului în domeniul vămuirii, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1290 din 9 decembrie 2005, prima instanță și instanța de apel au reținut că prin acțiunile sale brokerul vamal FPC „Valah” SRL a comis o contravenție vamală prevăzută de art. 231 pct. (6) Cod vamal, exprimată în declararea neautentică în declarațiile vamale nr. 1170 I 02154 din 17 februarie 2018, nr. 1170 I 12860 din 6 august 2018, nr. 1170 I 14005 din 23 august 2018, nr. 1170 I 14409 din 29 august 2018 a datelor referitoare la valoarea în vamă a mărfii importate, care a condus la exonerarea parțială a drepturilor de import în mărime de 224 601 de lei.

În ceea ce privește situația că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit FPC „Valah” SRL fără specificarea în concret a datelor despre persoana juridică, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă, instanța de apel a stabilit că procesul-verbal cu privire la contravenție, în original, copia căruia se regăsește în materialele cauzei contravențional nr. 159/19 intentat FPC „Valah” SRL conform art. 231 pct. 6) Cod vamal, conține mențiunea despre denumirea persoanei juridice – SRL „Valah” cu sediul în mun. Chișinău, Stăuceni, str. Ciorescu 2, IDNO XXXXX și cu indicarea persoanei care o reprezintă în cauza contravențională - Natalia Pugacescu (jurist) în baza procurii nr. 77 din 21 martie 2017.

Totodată, instanța de apel a constatat că conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit FPC „Valah” SRL reflectă în detaliu fapta contravențională, precizează locul și timpul săvârșirii ei, descrie circumstanțele cauzei și apreciază consecințele juridice ale faptei – subevaluarea valorii în vamă, cu încadrarea juridică a faptei conform art. 231 pct. 6) Cod vamal.

Instanța de apel a considerat că nu poate fi reținut argumentul reprezentantului apelantei precum că decizia de sancționare a FPC „Valah” SRL nu ar corespunde rigorilor art. 268 Cod vamal, deoarece decizia nu constituie în sine un act administrativ separat, aceasta fiind parte componentă a procesului-verbal cu privire la contravenția vamală, care la rândul său, include datele menționate descrise de instanță supra, iar rigorile art. 268 Cod vamal nu impun emiterea obligatorie a unui act separat.

În ce privește sancțiunea aplicată FPC „Valah” SRL – amendă în mărime de 60 % din valoarea obiectului contravenției care constituie 224 601 de lei, adică suma de 134 760,60 de lei, instanța de apel a menționat că această se găsește în limitele stabilite de art. 232 alin. (1) lit. b¹), care stabilește sancțiunea pentru comiterea fapte prevăzute de art. 231 pct. 6) Cod vamal ca fiind amenda de la 40 % la 100 % din valoarea obiectului contravenției.

La 17 iunie 2022, prin intermediul oficiului poștal, FPC „Valah” SRL a depus recurs motivat împotriva deciziei din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, deoarece erorile judiciare nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

În susținerea recursului a invocat că, încălcând dreptul la un proces echitabil, instanța de apel nu a examinat efectiv argumentele aduse de FPC „Valah” SRL, în consecință pronunțând o decizie neîntemeiată și ilegală.

A accentuat că autoritatea vamală a avut obligația să respecte drepturile garantate de art. 6 & 3 și art. 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului - drepturi care au fost violate grav, inclusiv din cauza încălcării prevederilor legislației naționale ce reglementează procedura de întocmire, cerințele de formă și de conținut a procesului-verbal cu privire la contravenția vamală, procedura de cercetare a cazului contravențional, exigențele de formă și conținut a deciziei asupra cazului de contravenție vamală.

A reiterat că autoritatea vamală a încălcat grav prevederile art. 234 Cod vamal și pct. 35 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 24 decembrie 2000, deoarece procesul-verbal a fost întocmit în baza Regulamentului, aprobat prin ordinul SV nr. 27-0 din 3 februarie 2016 (care nici nu a fost publicat în Monitorul Oficial), dar nu în conformitate cu prevederile legale.

Totodată, prin derogare de la prevederile art. 443 alin. (1) lit. c) Cod contravențional, procesul-verbal nu conține informația privind denumirea persoanei juridice în privința căreia a fost întocmit actul de procedură, iar contrar prevederilor art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, procesul-verbal nu conține informația privind fapta contravențională, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

În același timp, a remarcat că decizia contestată nu conține informația prevăzută la art. 268 alin. (5) lit. c), d), e), f) Cod vamal. Astfel, ignorarea dispozițiilor art. 268 Cod vamal denotă că la examinarea cazului nu au fost elucidate circumstanțele indicate la art. 267 Cod vamal, ceea ce reprezintă o ingerință nejustificată în drepturile garantate prin art. 6 & 3 și 7 din CEDO, această ingerință fiind una ilegală.

A evidențiat că în situația în care decizia litigioasă nu conține informația privind circumstanțele constatate la cercetarea cazului, nu poate fi justificat cuantumul amenzii, nefiind clar de ce amenda constituie 60 % și nu 40 % din valoarea obiectului contravenției. Neelucidarea circumstanțelor indicate la art. 267 lit. b) Cod vamal, exclude justificarea ulterioară a respectării criteriului de proporționalitate.

Instanța de apel a trecut cu vederea aspectele enunțate, provocând în așa mod întinderea încălcării drepturilor fundamentale.

La fel, a considerat recurenta că au fost încălcate și prevederile art. 232 alin. (1) lit. b¹) Cod vamal, or declarațiile vamale au fost verificate pe culoarul roșu de control vamal cu efectuarea obligatorie a controlului documentar și fizic al mărfii. Respectiv, prin actul contestat a fost aplicată o sancțiune ilegală, care depășește limitele stabilite de legiuitor, situație ce denotă încălcarea art. 7 din CEDO.

A mai notat că decizia asupra cazului contravențional nici nu conține careva concluzii, actul de procedură fiind emis cu încălcarea art. 268 alin. (5) Cod vamal, viciu fundamental care trebuia să fie remediat de Serviciul Vamal.

La 27 septembrie 2022, în adresa Serviciului Vamal, Biroului Vamal Nord și SRL „Ecaterix” a fost expediată copia recursului depus de FPC „Valah” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 130 vol. III), fiind recepționată de către destinatari la 30 septembrie 2022, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 131-133 vol. III).

La 14 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Biroul Vamal Nord a depus referință, solicitând declararea recursului formulat de FPC „Valah” SRL ca inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Serviciul Vamal și SRL „Ecaterix” nu și-au valorificat acest drept procedural și nu au depus referințe.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 9 iunie 2022, în ședință publică (f. d. 106 vol. III).

Din materialele dosarului rezultă că copia dispozitivului deciziei din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți a fost notificată recurenteii FPC „Valah” SRL și reprezentantului acesteia, avocatului Vasile Nicoară, prin intermediul poștei electronice, la 13 iunie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 114 verso vol. III).

Este cert și faptul că la 17 iunie 2022, prin intermediul oficiului poștal, FPC „Valah” SRL a depus recurs motivat împotriva deciziei din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți (f. d. 115-122, 124 vol. III).

Astfel, recursul depus de FPC „Valah” SRL împotriva deciziei din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de FPC „Valah” SRL, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței

judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de FPC „Valah” SRL.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Firma de Producție și Comerț „Valah” Societate cu Răspundere Limitată se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu